

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Αθήνα, 19/05/2025

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α6**

Αριθμός απόφασης: 1603

Ταχ. Δ/ση : Φιλαδελφείας 8 & Σάμου
Ταχ. Κώδικας : 104 40 – Αθήνα
Τηλέφωνο : 213 1312 413
E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 72 του ν. 5104/2024 (ΦΕΚ Α' 58), εφεξής Κ.Φ.Δ..

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

δ. Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β' 6009)».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/Τ.Β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης **20/01/2025** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία, ΑΦΜ, με έδρα, οδός κατά των υπ' αριθμ.:

-/19.12.2024 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος φορολογικού έτους 2018 του Προϊσταμένου του 2ου ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ,
-/19.12.2024 Οριστικής Πράξης Επιβολής Προστίμου αρθ. 54 ν.4987/2022 (ήδη αρθ. 53 του Κ.Φ.Δ) φορολογικού έτους 2022 του Προϊσταμένου του 2ου ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ.

5. Τις ως άνω πράξεις, των οποίων ζητείται η ακύρωση, καθώς και την οικεία Έκθεση Ελέγχου.

6. Τις απόψεις του 2ου ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α6 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 20/01/2025 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία, ΑΦΜ, η οποία υπεβλήθη **εμπρόθεσμα** και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Με την υπ' αριθμ. /19.12.2024 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του 2ου ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ φορολογικού έτους 2018, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας φόρος εισοδήματος ποσού 12.075,60 €, πλέον προστίμου άρθ. 54 Κ.Φ.Δ. λόγω ανακρίβειας ύψους 6.037,80 €, ήτοι συνολικό καταβλητέο ποσό **18.113,40 €**.

Με την υπ' αριθμ. /19.12.2024 Οριστική Πράξη Επιβολής Προστίμου αρθ. 54 ν.4987/2022 (ήδη άρθ. 53 του Κ.Φ.Δ) του Προϊσταμένου του 2ου ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ φορολογικού έτους 2022, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας πρόστιμο ύψους **100,00 €**, διότι διαπιστώθηκε πως δεν υπέβαλε δήλωση μεταβολών στο φορολογικό μητρώο αναφορικά με τις μεταβολές στη σύνθεση του εταιρικού κεφαλαίου και στην εταιρική διαχείριση που επήλθαν με την από 26/07/2022 απόφαση της συνέλευσης των εταίρων, η οποία καταχωρήθηκε στο ΓΕΜΗ με κωδικό αριθμό καταχώρησης /01-08-2022 κατά παράβαση των διατάξεων του άρθ. 36, παρ. 1 του ν.2859/2000, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με τις διατάξεις της παρ. 13 του άρθ. 11 του ν.5104/2024.

Οι ως άνω πράξεις εδράζονται επί της από 19/12/2024 Έκθεσης Μερικού Ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος του 2ου ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, η οποία εκδόθηκε δυνάμει της υπ' αριθμ. /23-10-2024 εντολής ελέγχου του 2ου ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ.

Σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην οικεία Έκθεση Ελέγχου, αιτία για την έκδοση της ανωτέρω εντολής ήταν η λήψη των υπ' αριθμ. ΕΞ 2024/07-10-2024,ΕΞ 2024/08-10-2024 και /08-10-2024 Πληροφοριακών Δελτίων της ΥΕΔΔΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, με συνημμένη την από 23/09/2024 Έκθεση Μερικού Ελέγχου Εφαρμογής των Διατάξεων Ε.Λ.Π και Κ.Φ.Δ. της ίδιας Υπηρεσίας, σύμφωνα με την οποία, η προσφεύγουσα ήταν **λήπτρια εικονικών φορολογικών στοιχείων** ως εξής:

Εκδότης	Πλήθος τιμολογίων	Καθαρή αξία (€)	Φ.Π.Α. (€)
....., Α.Φ.Μ.	6	41.640,00	9.993,60

Το 2ο ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, έχοντας υπόψη τα ανωτέρω, διενήργησε έλεγχο στα λογιστικά αρχεία της προσφεύγουσας και διαπίστωσε ότι είχε καταχωρήσει τα επίμαχα φορολογικά στοιχεία στα βιβλία της και είχε επωφεληθεί της έκπτωσης των οικείων δαπανών από τα ακαθάριστα έσοδα του κρινόμενου φορολογικού έτους. Σε αυτή τη βάση, ο έλεγχος του 2ου ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ καταλόγισε ως λογιστική διαφορά την καθαρή αξία των ανωτέρω φορολογικών στοιχείων, λόγω μη πλήρωσης της προϋπόθεσης της διάταξης του άρθ. 22 περ (β') του ν.4172/2013.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση των ως άνω προσβαλλόμενων πράξεων, προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

1^{ος} λόγος: Έλλειψη επαρκούς και νόμιμης αιτιολογίας της προσβαλλόμενης πράξης.

2^{ος} λόγος: Το βάρος της απόδειξης των φερόμενων ως παραβάσεων φέρει η Διοίκηση.

3^{ος} λόγος: Παράβαση του τεκμηρίου αθωότητας.

4^{ος} λόγος: Παράβαση της συνταγματικά κατοχυρωμένης αρχής της αναλογικότητας.

Σημειώνεται ότι δεν προβάλλεται κάποιος ισχυρισμός αναφορικά με την υπ' αριθμ./19.12.2024 Οριστική Πράξη Επιβολής Προστίμου αρθ. 54 ν.4987/2022 (ήδη αρθ. 53 του Κ.Φ.Δ).

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 5, παρ. 5 του ν. 4308/2014 «Κάθε συναλλαγή και γεγονός που αφορά την οντότητα τεκμηριώνεται με κατάλληλα παραστατικά (τεκμήρια). Τα παραστατικά αυτά εκδίδονται είτε από την οντότητα είτε από τους συναλλασσόμενους με αυτήν είτε από τρίτους, σε έντυπη ή σε ηλεκτρονική μορφή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο νόμο αυτόν. Τα παραστατικά αναφέρουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την ασφαλή ταυτοποίηση κάθε μίας συναλλαγής ή γεγονότος, και σε κάθε περίπτωση όσα ορίζει ο παρών νόμος».

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 66, παρ. 5 του ν.4987/2022, όπως ίσχυε κατά το κρινόμενο φορολογικό έτος, «...Εικονικό είναι το φορολογικό στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή στην οποία το ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη που αναγράφονται στο στοιχείο είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στη Φορολογική Διοίκηση...».

Επειδή όταν αποδίδεται σε επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, να αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον να αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο της, ότι δηλαδή είχε ελέγξει τα στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου του - εκδότη των φορολογικών στοιχείων), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο, ή ότι, ενόψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων, όπως προκύπτουν απ' τη συνολική εκτίμηση της συναλλακτικής του συμπεριφοράς και της φύσεως του κύκλου εργασιών του, **δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή** (οπότε, και πάλι, ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου βαρύνεται να αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής, δηλαδή ότι αυτή πραγματοποιήθηκε μεταξύ αυτού και του φερόμενου ως εκδότη, έτσι όπως περιγράφεται στο τιμολόγιο) (βλ. ΣτΕ 506/08-02-2012).

Επειδή σύμφωνα με την απόφαση 116/2013 ΣτΕ όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του

τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, να αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον να αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή πίστη κατά το χρόνο πραγματοποιήσεως της), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο (πρβλ. ΣτΕ 505/2012, 1498/2011, 3528, 1184/2010), οπότε, σε περίπτωση αποδείξεως ανυπαρξίας της συναλλαγής (λόγω του ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο συναλλακτικώς ανύπαρκτο) δεν είναι δυνατόν να τεθεί θέμα καλής πίστης του λήπτη του εικονικού στοιχείου (βλ. ΣτΕ 1184, 1126/2010).

Επειδή σύμφωνα με την απόφαση ΣτΕ 1404/2015:

«Αν η φορολογική αρχή αποδείξει ότι ο εκδότης είναι μεν πρόσωπο φορολογικώς υπαρκτό, αλλά εν όψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων ή της υλικοτεχνικής υποδομής της επιχειρήσεώς του και του προσωπικού που απασχολεί, δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή, το βάρος αποδείξεως της αληθείας της συναλλαγής φέρει ο λήπτης του τιμολογίου. Η απόδειξη της εικονικότητας μπορεί να προκύψει και από δικαστικό τεκμήριο».

Επειδή με την ΣτΕ 1238/2018, κρίθηκε μεταξύ άλλων:

«Επειδή, περαιτέρω, κατά τα παγίως κριθέντα (ΣτΕ 394/2013, ΣτΕ 4328/2013, ΣτΕ 4570/2014, ΣτΕ 4269/ 2014, 1405, 3336-40, ΣτΕ 3347/2015, ΣτΕ 3399/2015, ΣτΕ 336/2018) κρίθηκε, όταν αποδίδεται σε επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, στην οποία αυτό αναφέρεται, είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας.

Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του φορολογικού στοιχείου είναι φορολογικώς ανύπαρκτος, ήτοι δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματος του ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο πραγματοποιήσεώς της), είτε ότι ο ανωτέρω εκδότης είναι φορολογικώς μεν υπαρκτός αλλά, ενόψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων, όπως προκύπτουν από την συνολική εκτίμηση της συναλλακτικής του συμπεριφοράς και της φύσεως και του κύκλου εργασιών του, δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή (οπότε ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου βαρύνεται ν' αποδείξει ότι πραγματοποιήθηκε η συναλλαγή, στην οποία αφορά το φορολογικό στοιχείο).....».

Επειδή βάσει ελέγχου που διενεργήθηκε από την Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. ΑΤΤΙΚΗΣ, προέκυψε πως η προμηθεύτρια επιχείρηση της προσφεύγουσας του, Α.Φ.Μ., αν και πρόσωπο φορολογικώς υπαρκτό, δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει τις επίμαχες παροχές όπως αυτές περιγράφονται στα επίμαχα τιμολόγια και τα εν λόγω φορολογικά στοιχεία κρίθηκαν εικονικά. Οι βασικοί λόγοι για τους οποίους ο εν λόγω προμηθευτής κρίθηκε **συναλλακτικά ανύπαρκτος** αναφέρονται στην από 23/09/2024 Έκθεση Μερικού Ελέγχου Εφαρμογής των Διατάξεων Ε.Λ.Π και Κ.Φ.Δ. της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. ΑΤΤΙΚΗΣ και αφορούν:

- στην ανυπαρξία αγορών, ενδοικονομικών αποκτήσεων και εισαγωγών (μηδενικές),

- στο ότι δεν εντοπίστηκε στη δηλωθείσα έδρα του επί της οδού στην από συνεργείο ελέγχου στις 02/03/2021 ημέρα Τρίτη και ώρα 14:30, ενώ και από τους περιοίκους ουδείς γνώριζε την ύπαρξη της συγκεκριμένης οντότητας.

Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι περιγραφόμενες στα τιμολόγια αγορές εμπορευμάτων (ρούχων) έχουν όντως πραγματοποιηθεί και ότι η ίδια σε κάθε περίπτωση τελούσε σε καλή πίστη.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 22 του ν. 4172/2013, όπως ίσχυε κατά την υπό κρίση περίοδο: «Κατά τον προσδιορισμό του κέρδους από επιχειρηματική δραστηριότητα, επιτρέπεται η έκπτωση όλων των δαπανών, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 23 του Κ.Φ.Ε., οι οποίες:

- α) πραγματοποιούνται προς το συμφέρον της επιχείρησης ή κατά τις συνήθειες εμπορικές συναλλαγές της,
- β) αντιστοιχούν σε πραγματική συναλλαγή και η αξία της συναλλαγής δεν κρίνεται κατώτερη ή ανώτερη της αγοραίας, στη βάση των στοιχείων που διαθέτει η Φορολογική Διοίκηση,
- γ) εγγράφονται στα τηρούμενα βιβλία απεικόνισης των συναλλαγών της περιόδου κατά την οποία πραγματοποιούνται και αποδεικνύονται με κατάλληλα δικαιολογητικά».

Επειδή σύμφωνα με την ΠΟΛ 1113/2015 «Ως προς την έννοια της πραγματικής συναλλαγής, διευκρινίζεται ότι οι δαπάνες δεν πρέπει να είναι εικονικές ή μερικώς εικονικές ή ανύπαρκτες, όπως ενδεικτικά είναι η δαπάνη που δεν έχει πραγματοποιηθεί άλλα έχει καταχωρηθεί στα τηρούμενα βιβλία ή αφορά σε συναλλαγές που δεν είναι πραγματικές ως προς το είδος ή το πρόσωπο ή την αξία αυτών. Ως προς το ζήτημα της εικονικότητας ως προς το πρόσωπο του εκδότη φορολογικού στοιχείου, επισημαίνεται η προσφάτως εκδοθείσα ΠΟΛ 1071/31.3.2015 εγκύκλιος, με την οποία κοινοποιήθηκε η αριθ. 170/2014 γνωμοδότηση ΝΣΚ, σύμφωνα με την οποία ο καλόπιστος λήπτης φορολογικού στοιχείου εικονικού ως προς το πρόσωπο του εκδότη δύναται να εκπέσει τη σχετική δαπάνη από τα ακαθάριστα έσοδά του».

Επειδή με βάση την ανωτέρω ανάλυση της κείμενης νομοθεσίας, προκειμένου για την έκπτωση των ποσών που αναγράφονται στα ληφθέντα φορολογικά στοιχεία, τόσο για σκοπούς φορολογίας εισοδήματος όσο και για σκοπούς Φ.Π.Α., δεν αρκεί οι περιγραφόμενες συναλλαγές να έχουν όντως πραγματοποιηθεί (έστω και από διαφορετικό προμηθευτή), αλλά **απαραίτητη προϋπόθεση είναι ο λήπτης να τελούσε σε καλή πίστη**, γεγονός που δε δύναται να στοιχειοθετηθεί σε περίπτωση που ο εκδότης των στοιχείων είναι αποδεδειγμένα πρόσωπο συναλλακτικώς ανύπαρκτο.

Επειδή η προσφεύγουσα στηρίζει την επικαλούμενη καλοπιστία της αφενός στον γεγονός ότι είχε εξοφλήσει μέσω τραπεζής τα επίμαχα τιμολόγια και αφετέρου ότι **είχε ελέγξει** τα στοιχεία του προμηθευτή της (δηλ. τον Α.Φ.Μ αυτού, την έναρξη της δραστηριότητάς του και **την έδρα του**).

Επειδή ωστόσο, είναι αντικειμενικά αντιφατικό η προσφεύγουσα να ισχυρίζεται ότι είχε ελέγξει την ύπαρξη της έδρας του προμηθευτή της τη στιγμή που σύμφωνα με μαρτυρίες των περιοίκων, ουδέποτε είχε λειτουργήσει αυτή στην εν λόγω περιοχή. Παράλληλα, οι εξοφλήσεις μέσω τραπεζής δε δύνανται **από μόνες τους** να αποδείξουν την καλοπιστία ενός λήπτη εικονικών φορολογικών στοιχείων, αφού δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο αυτός να

γνώριζε ότι ο πραγματικός προμηθευτής είναι έτερο πρόσωπο και απλώς να προέβη σε εξόφληση μέσω κατάθεσης σε τραπεζικό λογαριασμό που του υποδείχτηκε.

Επειδή συμπερασματικά, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την πραγματοποίηση της συναλλαγής ώστε να τεθεί θέμα καλοπιστίας και κατά συνέπεια, δε δύναται να εκπέσει τα ποσά που περιλαμβάνονται στα επίμαχα ληφθέντα φορολογικά στοιχεία.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης **20/01/2025** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία ΑΦΜ και την επικύρωση των υπ' αριθμ./**19.12.2024** Οριστικών Πράξεων του Προϊσταμένου του 2ου ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ.

A)/19.12.2024 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος φορολογικού έτους 2018

Ανάλυση	Ποσά (€)
Φόρος	12.075,60
Πρόστιμο άρθ. 54 Κ.Φ.Δ. λόγω ανακρίβειας	6.037,80
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	18.113,40

B)/19.12.2024 Οριστική Πράξη Επιβολής Προστίμου αρθ. 54 ν.4987/2022 (ήδη άρθ. 53 του Κ.Φ.Δ) φορολογικού έτους 2022

Πρόστιμο: Συνολικού ποσού **100,00 €**

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ
ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ
ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.